

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010306
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010306.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a členov senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 1T/22/2022 zo dňa 22.05.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 1T/22/2022 zo dňa 22.05.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre úmyselný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.07.2021 v čase okolo 23.35 hod. v katastrálnom území B. C. inému úmyselne ublížil na zdraví tým spôsobom, že dňa 28.07.2021 v čase okolo 20.00 hod. sa stretol pred rodinným D. E.. F. XXX, A. F. G., v C. s G. H., ktorého pozval ku sebe na adresu C., G. XXX, aby prišiel na Fernet, po príchode a popíjaní alkoholu, počas rozhovoru došlo k slovnej výmene názorov v kuchyni, kde v čase okolo 23.35 hod. vzal poškodený G. H. pohár položený na stole, buchol s ním o vrch stola, pričom sa voda v pohári rozliala a povedal, aby sa obžalovaný nestaral do jeho vzťahu, na čo obžalovaný A. B. nečakane udrel pravou rukou zovretou v päšť do ľavej tvárovej časti poškodeného G. H., ktorý následkom toho spadol z lavice na zem, kde súčasne kričal na poškodeného: „Nebudeš mi tu robiť bordel!“ a pokračoval v napádaní tak, že ho viac ako desaťkrát udrel rukami zovretými v päšť do oblasti tváre, pričom si poškodený chránil hlavu rukami a prosil obžalovaného aby prestal, po čom obžalovaný odišiel z kuchyne do vedľajšej miestnosti svojho domu a poškodený rýchlo odišiel z domu neobutý preč, privolal si rýchlu zdravotnú pomoc, ktorá ho ošetrila a previezla do NsP Zvolen na pozorovanie, čím týmto konaním boli poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. XXX, spôsobené zranenia podľa znalca MUDr. Martina Abelovského - hydraulická zlomenina spodiny ľavej očnénice bez posunu úlomkov, zlomenina nosovej kosti s posunom úlomkov, malá kožená trzná ranka v čelovej oblasti hlavy vpravo, pomliaždenie hornej pery a viacpočetné pomliaždenia oboch horných končatín ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 21 dní.

Za toto konanie bol obžalovanému uložený podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon trestu podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba na 14 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovaný zaviazaný nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa svojich schopností. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. spôsobenú škodu vo výške 523,49 eur a poškodenému G. H. spôsobenú škodu vo výške 1 813 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom sa zamerail prevažne na nedôveryhodnosť poškodeného.

Zdôraznil, že dôveryhodnosť poškodeného H. je výrazne narušená, keďže tento na základe vlastného uváženia uznal svoju vinu v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen, sp.,zn.: 3T 29/2022, a to zo spáchania trestného činu, ktorého popis vylučuje priebeh skutku kladeného za vinu obžalovanému. Dôveryhodnosť výpovede poškodeného vylučuje aj jeho tvrdenie, že sa po skutku už s obžalovaným nestretol a nerozprával, čo je vyvrátené vyhotovenou fotografiou, pričom poškodený mal opakovane vystávať pred bráničkou obžalovaného. Takéto správanie nie je možné podradiť pod správanie osoby, ktorá mala mať strach z obžalovaného. Namietal, že prvostupňový súd ponechal bez povšimnutí aj permanentný motív poškodeného riešiť vec cez súd. Zdôraznil ako nelogické tvrdenie poškodeného, že k útoku zo strany obžalovaného malo dôjsť po tom ako sa poškodený vo svojom prejave ukludnil. Ďalšia okolnosť vytvárajúca pochybnosti o vierohodnosti poškodeného je jeho samotné tvrdenie, že útok mal trvať 10-15 min., čo je z pohľadu skutkovej vety nereálne, pretože malo dôjsť iba k viac ako 10 úderom. Rovnako tvrdenie poškodeného ako mu mal obžalovaný vykrikovať, že mu zašpinil stenu od krvi bolo vyvrátené policajtami, ktorí podľa ich výpovedí nenašli v kuchyni žiadne stopy zápasu. Poukázal na výpovede svedkov, z ktorých ani jeden neuvádzal, že by po príchode na miesto poškodený krvácal. Rovnako poukázal aj na záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby, v ktorom sa uvádzalo, že výtok z uší a nosa poškodeného nebol zistený. Mal za to, že stopy krvi sa na schody mohli dostať jedine priamym kontaktom zraneného miesta na tvári poškodeného so schodmi, čím dochádza k preukázaniu tvrdenia obžalovaného, že poškodený si zranenia spôsobil sám. Poukazuje aj na neexistenciu zranení útočného charakteru u obžalovaného. V ďalšej časti namietal mechanizmus vzniku zranení popísaný znalcom, ktorý je explicitne vyvrátený výpoveďou samotného poškodeného. Namietal aj závery znalca ohľadne zdravotného stavu obžalovaného a jeho schopnosti resp. neschopnosti spôsobiť poškodenému zranenia. Záverom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne po zrušení vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka okresnej prokuratúry ani poškodení nevyjadřili.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 28.09.2023.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo za účasti obžalovaného, obhajcu a prokurátorky krajskej prokuratúry.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne po zrušení vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne právny vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil. Uviedol, že ho poškodený napadol v jeho vlastnom dome. Poukázal aj to, že vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav nie je reálne, aby poškodenému spôsobil zranenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, keďže pre aplikáciu tejto skutkovej podstaty boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Z predloženého spisového materiálu súd zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 25.05.2022 obžalobu na A. B., č.k.: 1Pv 10/22/6611-23 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie, že sa cíti nevinným zo žalovaného skutku v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., poškodeného G. H., svedkov I. C., J. K., D. L., B. M., D. M., I. C., znalcov B. N. O. a B. B. P.. Bol oboznámený aj zvukový záznam a prečítané listinné dôkazy.

Konanie obžalovaného je preukázané predovšetkým výpoveďou poškodeného H., ako aj znaleckým posudkom k jeho zraneniam. Ďalšími dôkazmi podporujúcimi záver o vine obžalovaného je výpoveď svedkov I. C., D. L., B. M., aj závery znaleckého posudku k poraneniu horných končatín obžalovaného B. ako aj k jeho schopnosti spôsobiť uvedené zranenia poškodenému vzhľadom na jeho zdravotný stav.

S námietkami ohľadne zranení poškodeného, jeho krvácania, pádu, odlišného popisu skutku v Trestnom rozkaze Okresného súdu Žiar Nad Hronom, sp.zn.: 3T/29/22 ako aj ohľadne skutočností týkajúcich sa absencie útočných zranení u obžalovaného a jeho spôsobilosti spôsobiť poškodenému zranenia uvedené v skutkovej vete sa vysporiadal už okresný súd. Jeho argumenty sú dostatočne presvedčivé a len z dôvodu, že nezodpovedajú predstavám obhajoby nemožno prijať záver, že prvostupňový súd sa „ani čiastočne nevenuje obhajobným námietkam a tieto v celosti opomína“ ako uviedol obhajca v podanom odvolaní.

Skutok v trestnom rozkaze Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn.: 3T/29/2022 bol posudzovaný samostatne v inom konaní, ktorým bol G. H. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania. Na druhej strane konanie obžalovaného v tejto veci je rovnako posudzované samostatne a jeho predmetom je ublíženie na zdraví práve poškodenému G. H.. Ide o posudzovanie dvoch odlišných konaní, dvoch odlišných osôb. Z uvedeného dôvodu popis skutku v citovanom trestnom rozkaze nevyučuje priebeh skutku kladeného za vinu obžalovanému v tejto veci. Prvostupňový súd nebol viazaný týmto trestným rozkazom, keďže išlo o otázku viny, predmetný trestný rozkaz však pripustil ako dôkaz v trestnom konaní a hodnotil ho v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov. Odlišný popis skutku s odlišným postavením strán v citovanom trestnom rozkaze Okresného súdu Žiar nad Hronom nezbavuje viny obžalovaného v tejto trestnej veci pre prečin ublíženia na zdraví. Je zrejmé, že poškodený H. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom odsúdený za iné konanie ako je obžalovaný A. B. v tejto veci, preto ako už bolo uvedené nemožno ani požadovať totožný opis priebehu skutku. To čo bolo v danom prípade relevantné boli zranenia spôsobené poškodenému zo strany obžalovaného, mechanizmus ich vzniku, ich rozsah ako aj spôsobené následky, ktoré boli potvrdené predovšetkým znaleckým posudkom ako aj výpoveďami poškodeného a svedkov.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku obhajoby týkajúcu sa nedôveryhodnosti poškodeného aj z dôvodu, že poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 10. 11. 2022 uviedol, že po skutku sa s obžalovaným už nestretol a nerozprával, pričom obhajoba poukazuje na existenciu fotografie, ktorá preukazuje opak. K tomuto sa žiada uviesť, že poškodený stretnutie s obžalovaným nepoprel a na hlavnom pojednávaní dňa 10. 11. 2022 poškodený vypovedal, že sa s obžalovaným o „uvedenom“ incidente nerozprával a nie,

že sa s ním vôbec nestretol tak ako to tvrdí obhajoba, čo je uvedené na strane 6 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10. 11. 2021, na ktorú práve obhajoba poukazuje.

Rovnako subjektívny pocit poškodeného Zliechovského o trvaní útoku 10 až 15 minút nespochybňuje jeho vierohodnosť, navyiac doba trvania útoku ani nie je súčasťou skutku, v ktorom sa uvádza len počet úderov, ktorých malo byť viac ako desať.

Poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal konzistentne a zhodne ako v prípravnom konaní a jeho výpoveď je potvrdená ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä znaleckým posudkom ako aj výpoveďami svedkov. Odvolací súd sa v otázke dôveryhodnosti poškodeného plne stotožňuje s názorom prvostupňového súdu a uzatvára, že nie je daný žiadny dôvod na pochybnosti v tomto smere.

Ku skutočnosti, že poškodený chcel vec „vehementne“ riešiť prostredníctvom súdu je potrebné dodať, že je to právom poškodeného ako osoby, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví. Rovnako nemožno poškodenému vytkáť žiadosť o ďalšie ošetrenie, vzhľadom na zranenia, ktoré utrpel. Navyiac aj konanie poškodeného v trestnej veci 3T 29/2022, za ktorú bol právoplatne odsúdený prebehlo na podania oznámenia oznamovateľom A. B..

Napriek snahe obžalovaného upriamiť pozornosť na stopy krvi na schodoch, na ktoré sa podľa jeho názoru mohli dostať jedine pádom, tak tu sa žiada zdôrazniť, že znalec sa v znaleckom posudku č. 16/2022 vyjadril, ktoré zranenia poškodeného boli spôsobené pádom a ktoré úderom. Poškodený utrpel zranenie opakovanými údermi pästou do ľavej strany tváre tak ako to uviedol, a práve tieto vážnejšie zranenia (nie oderok na čele poškodeného), vyžadujúce si dobu liečenia v trvaní 21 dní, naplňajú objektívnu stránku žalovaného trestného činu. Jednoduchý pád poškodeného nevysvetľuje všetky utrpené zranenia. Na objasnenie týchto skutočností boli potrebné odborné znalosti, z ktorého dôvodu bola do konania pribratá znalecká organizácia, odbor súdne zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, ktorá domnienky obžalovaného o mechanizme vzniku zranení vyvrátila.

Rovnako sa znalec vyjadril k možnosti obžalovaného spôsobiť poškodenému zranenia, pričom zistil ľahké obmedzenie elevácie v ľavom ramennom kĺbe a ľahkú poruchu jemnej motoriky prstov ľavej ruky, pričom svalová sila v ľavej hornej končatine je u obžalovaného len ľahko znížená. U obžalovaného ide o chronický stav, ktorý sa časom veľmi nemení, pričom poškodenie nie je takého stupňa, že by mu znemožňovalo zasadiť údery pästou potrebnej intenzity na vznik predmetných zranení. Znalec pritom vychádzal z predloženej zdravotnej dokumentácie ako aj z vlastného vyšetrenia obžalovaného. Rozsah pohybov v kĺboch pravej hornej končatiny, vrátane malých kĺbov ruky bola bez obmedzení. Obžalovaný mal primeranú svalovú silu v pravej hornej končatine a ruku plne zovrie v päst'. Ľahké funkčné obmedzenie v ľavej hornej končatine tiež nevyklučuje schopnosť zasadiť stredne silný úder pästou. Znalec dospel k záverom o schopnosti obžalovaného spôsobiť poškodenému zranenia nielen na základe predloženej zdravotnej dokumentácie ale aj vlastného vyšetrenia obžalovaného, preto o jeho záveroch nemá ani odvolací súd pochybnosti.

Zvyšné námietky odvolací súd vyhodnotil ako účelové, ktorých cieľom bolo zbavenie viny obžalovaného, ktoré však nemali zásadný význam pre rozhodnutie. K tomuto odvolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam na rozhodnutie o odvolaní.

Odvolací súd aj vo vzťahu k výroku o treste dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Krajský súd uložený druh a výmeru trestu súdom prvého stupňa považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatela, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Súd prvého stupňa nepochybil ani pri posudzovaní príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ktoré u obžalované žiadne nezistil.

Zákonu zodpovedajú aj výroky o náhrade škody pre poškodených, ktorí si nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas čo do dôvodu a výšky. Tieto výroky ani neboli napadnuté odvolaním zo strany poškodených.

Neuniklo pozornosti krajského súdu, že prokurátorka navrhla na hlavnom pojednávaní prečítať zápisnicu o výsluchu svedka M. z prípravného konania, ktorý si už pre odstup času na všetky okolnosti nespomínal. V takomto prípade je potrebné rozhodnúť o čítaní zápisnice uznesením s uvedením ustanovenia, podľa ktorého sa predmetná zápisnica číta, na koho návrh.

Uvedené pochybenie je len formálneho charakteru, ktoré nemá žiadny vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu, prípadne zrušenie rozsudku prvostupňového súdu, odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.